

OPIS

Cele

Z racji zorganizowania konkursu **ideowego** ukierunkowanego w swoich istocie na otwarte, zdecydowane i kompleksowe rozwiązania dla projektowanego terenu, zdecydowano się na przeprojektowanie istniejącego skweru w sposób bardziej śmiały i niejako **rewolucyjny**. Projekt stara się nadać temu miejscu bardziej czytelnego, współczesnego charakteru, zgodnego z obowiązującymi trendami, z poszanowaniem jednak zastanego kontekstu i skali.

Kierunki

Istotnym elementem kształtowania koncepcji było wytyczenie jasnego i czytelnego układu przestrzennego, podporządkowującego pozostałe elementy projektowanego zagospodarowania. Zaproponowano wytyczenie głównej osi – budynek Gminnego Ośrodka Kultury – istniejący pomnik, który stanowić ma główny trakt całego skweru. Projektowany teren pełnić ma rolę „**miejskiego salonu**” z uporządkowaną jasno wytyczoną parkową zielenią czy otwartymi geometrycznymi placami.

Działania

Cały układ ma sprawiać wrażenie założenia parkowego. Skwer przecinać miałby główny pieszy trakt łączący projektowane placówki i poprowadzone w stosunku do niej prostopadłe dojścia. W pierwszym, największym przewidziano lokalizację centralnie położonej fontanny i biegnących po jej obrysie szerokich siedzisk/ław. Fontanna z tryskającym ku górze pióropuszem wodnym, przyczyniałaby się do poprawy mikroklimatu i tym samym komfortu w odpoczynku mieszkańców – w szczególności w upalne dni. Na środku drugiego placu przewidziano lokalizację tężni solankowej w formie półotwartej ażurowej „wieży”. Jej konstrukcja z racji położenia na środku skweru, stanowiłaby punkt odniesienia i najważniejszą dla niego dominantę. W nocy cała konstrukcja miałaby być podświetlona. Główną oś od strony wschodniej zamykać ma plac przed istniejącym pomnikiem. Zaproponowaną nieznaczną ingerencję w jego kompozycję, rezygnując z wyniesionego smukłego cokołu na rzecz niższej i prostszej formy. Celem tej zmiany, była chęć z rezygnacji jego dominacji przestrzennej nad skwerem i bardziej spokojniejsze wpisanie go w nowo projektowane miejsce. Same otoczenie obiektu, uległo również znacznej zmianie, proponując w jego najbliższej lokalizacji półkulistą ażurowo-drewnianą pergolę, na której miałyby się wici zimozielone pnącza. Pergola ta pełnić ma dwojaką rolę – stanowić ciekawe i atrakcyjne (w tym zmienne na pory roku) tło, oraz stanowić domknięcie wizualne placu od strony wschodniej, analogicznie jak budynek GOK-u od strony zachodniej.

Pozostałą część skweru dopełnia symetrycznie założenie zieleni niskiej i wysokiej. Szpalery drzew wytyczają granice projektowanego terenu wzdłuż ulic jak i domykają koliste założenia placówek. Żywopłoty i niskie ogrodzenia wyznaczają zaś kształty klombów i rabat kwiatowych. W części

zachodniej dominują krzewy iglaste i zimozielone, we wschodniej zaś kompleksowe nasadzenia roślin kwitnących – np. róż w formie ogrodów różanych.

Materiały

W zagospodarowaniu zaproponowano materiały naturalne, w szczególności **drewno**, zastosowane do wykończenia elementów przestrzennych i małej architektury – jest to ukłon w kierunku tradycji okolicznych terenów, bogatych w ten surowiec. Jego wykorzystanie w projekcie silnie wiąże powstały skwer z historią miejsca.

Autor opracowania konkursowego:

autor: RAFAŁ STEMPOROWSKI

adres: UL. MIŁASZEWSKICH 2/25 70-496 SZCZECIN

telefon: 793211840

mail: raine_s@o2.pl